

πυροσβέστης

πυροσβέστης, ο, ουσ. [<πυρο- + -σβέστης <αρχ. σβέννυμι], ο πυροσβέστης· αυτός που ενεργεί για την εκτόνωση μιας εκρηκτικής κατάστασης: «ευτυχώς που ήρθε ο τάδε κι ανέλαβε το ρόλο του πυροσβέστη, γιατί αλλιώς θα σκοτώνονταν οι δυο παρέες»·

- αυτό δεν το παίζουν ούτε οι πυροσβέστες, (για παιχνίδια ταβλιού) έκφραση που λέγεται με ειρωνική διάθεση από τον έναν παίκτη στον άλλον, όταν ο δεύτερος βρίσκεται σε πολύ δεινή θέση, και είναι μια προτροπή να το παρατήρει παραδεχόμενος πως το έχασε, γιατί, όσο και να εξαντλήσει τα περιθώρια, δεν υπάρχει περίπτωση να αναστρέψει την κατάσταση. Από το ότι, συνήθως οι πυροσβέστες, ιδίως το χειμώνα, έχουν πολύ ελεύθερο χρόνο μπροστά τους. Συνών. αυτό δεν το παίζουν ούτε οι φυλακισμένοι·

- κάνω τον πυροσβέστη, ενεργώ με τέτοιο τρόπο, ώστε να εκτονώσω μια εκρηκτική κατάσταση: «από δω και πέρα θα κάθεστε φρόνιμα, γιατί βαρέθηκα να κάνω μια ζωή τον πυροσβέστη»·

- φωτιά στα κόκκινα κι εγώ πυροσβέστης! βλ. λ. [φωτιά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας